

Befolkningen, altsaa ogsaa Negrene med, ikke vil være rette vedkommende til at stemme om den danske Stats Ve og Vel. Jeg tror, det er os her i denne Sal i Forbindelse med vore Kolleger i det andet Ting og den høje Regering, der ere rette vedkommende til at tage Bestemmelse i saa Henseende og ingen andre. Jeg er i Almindelighed mod en Afstemning derovre, men jeg er imod den ogsaa af den særlige Grund, at Spørgsmaalet om den slet ikke har ligget for under Forhandlingerne med Nordamerika om Øerne. Udtalelserne have tværtimod til Tider lydt paa, at der ikke skulde foretages nogen Afstemning, dette har været Forudsætningen, hvorfor jeg ikke rigtig synes om, at man rejser Spørgsmaalet nu bag efter. Jeg er, som sagt, i al Almindelighed mod en Afstemning. Men Flertallets Forslag om, at kun 366 Mænd af en Befolkning paa 30,304 skulde deltage i Afstemningen, finder jeg absolut umuligt af to Grunde, som jeg nærmere skal paa-pege. Af disse 366 Mænd ere, som det allerede er sagt af den ærede foregaaende Taler (Reedtz-Thott), de 101 Embeds- og Bestillingsmænd, saa bliver der omtrent halvtredie Hundrede tilbage. De 366 til-sammen udgøre i det hele godt og vel 1 pCt. af Befolkningen. Men naar man taler om et Plebiscit eller en Folkeafstemning, er det saa ikke, jeg havde nær sagt, en Haan at bestemme, at Stemmeretten kun skal kunne udøves af een Procent af Befolkningen? Jeg anstiller aldrig Sammenligning mellem de Danske i Sønderjylland og Vestindien. Jeg har hørt denne Sammenligning blive brugt mange Gange, men jeg har altid sagt: Det er Synd at anstille Sammenligning i saa Henseende, thi Stillingen for Negrene og for de danske Sønderjyder er himmelvid forskellig. Men jeg vil dog tillade mig at henstille et enkelt Punkt til Overvejelse: Dersom Tyskerne nu imødekom det gamle Krav om Afstemning i det nordslesvigske Distrikt paa den Maade, at 1 Procent af Befolkningen fik Lov til at stemme, om Nordslesvig skulde være tysk eller dansk, f. Eks. de, der havde 2,000 Kr. i Indtægt eller derover, og de, der ejede Ejendomme, der gave en Lejeindtægt af 500 til 600 Kr., altsaa de større Ejendomsbesiddere i By og paa Land — saa er jeg tilbøjelig til at tro, for det første, at en saadan Afstemning vilde falde ud i Tyskernes Favør — jeg tror, at de tysksindede navnlig findes blandt de større Ejendomsbesiddere — og for det andet, at ikke et eneste Medlem af dette Ting vilde billige en saadan Afstemning, jeg

er overbevist om, at ikke et eneste Medlem af det ærede Flertal vilde finde den rigtig eller forsvarlig, de vilde ikke paa nogen Maade kalde den for en Folkeafstemning. Dernæst anser jeg en saadan Afstemning for umulig ogsaa af en anden Grund, som for Resten den ærede foregaaende Taler har berørt, nemlig den, at Forslaget kun siger: Forinden vi tage en endelig Beslutning, skal der foretages Afstemning af godt og vel 1 pCt., og hvis denne Afstemning giver et utvivlsomt Vidnesbyrd om, at Befolkningen ønsker at komme ind under Amerika, vil Landstinget tage Hensyn til den. Jeg mener, at dette Forslag er umuligt allerede paa Grund af den Form, hvori det foreligger. Hvad er et utvivlsomt Vidnesbyrd? Selv om vi ogsaa tænke os, at den ene Procent møder, og at de alle sammen eller de allerfleste af dem stemme for at gaa over til Amerika, vil det alligevel kun være et meget lille Mindretal af Befolkningen, og dersom nogle af dem stemme for at blive ved Danmark, medens derimod det meget store Flertal vil til Amerika, saa skal man her til at vurdere og afveje, hvorvidt man kan tillægge Afstemningen Betydning eller ikke. Det er sagt, at ved de almindelige Valg til Kolonialraadet møder der saadan noget som 16 til 20 Vælgere. Interessen er altsaa ikke stor. Sæt nu, at noget lignende hænder ved denne Afstemning, eller at der vel møder adskilligt flere, f. Eks. op til 100, af hvilke en Del stemmer til den ene og en Del til den anden Side, saa at der er 1, 2, 3 eller 4 Stemmers Majoritet for det ene eller det andet, er det saa en betryggende Afstemning? Vil det danske Landsting betragte en saadan Afstemning som utvivlsom, enten til den ene eller den anden Side? Det forekommer mig, at den, hvordan man end vender og drejer det, bliver umulig, jeg betragter den som absolut uigennemførlig. Hvis det ærede Flertal fastholder sit Forslag, maa det hellere sige nej til Traktaten; jeg synes, det er mere ligefremt og mere rammer, hvad de Herrer synes at mene.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg paa ny anbefaler, at vi søge at komme ud over denne Sag saa hurtigt som muligt, særlig derved — og jeg kan ikke skønne, at der er nogen anden Vej at gaa — at vi vedtage Traktaten, saaledes som den allerede foreligger vedtagen fra Amerikas Side og af det danske Folketing.